

İnsan Kendini Kökleriyle Doğduğu İle Bağlı Olduğunu Sanırken

– kul mehmet · 07 Ağustos 2018

İnsan ister istemez doğduğu yerin heveslisi olur, kendini kökleri ile doğduğu ilin topraklarına gömülmüş halde yaşadığını sanırken, gurbet ile çıkınca bunun böyle olmadığını o an anlar. İnsanın kendisine ait olan bu düşüncesi veya atasından kalan bir karış toprağa kendini bağlayarak başka bir ile adım atmadan yaşamasının sonucunda bu kanıya vardığı için, hep böyle sanır ve yanılır. Yeni iller yeni insanlar yeni düşüncelerin merkezinde yeni gezmek bazen de tesadüflerin sayesinde yeni fikirlerin kapısını veya penceresini açarak, gelişi güzel bildiği fikirleri onlarla analiz ederek daha değerli saf olan düşüncelere doğru yelkenleri açarak, yeni dostluklarla hayatına gurbet ilde de devam ettirir.

İnsan kendini kökleriyle doğduğu ile bağlı olduğunu sanırken, gurbet ildeki gibi sabırlı dikkatle hayatı gözlemlemiş değildir. Bildiği doğduğu küçük sınırlar içinde yaşarken, düşünceleri bakışlarıyla düşüncelerin sınırlarını hiç zorlamadan, küçük dar kalıplar odalar içinde, yeni düşüncenin hazlarını yaşamaktan uzak, kısır döngü içinde yaşadığı hayatın hiçbir zaman daha net görmesi için değişik düşünce ve fikirlerin içindeki cevherleri keşif etmeden yaşamasına olanak vermeyeceği gibi, kendi dışına çıkmadan kapalı bir dünyanın içine, hapis ederek yaşamasına sebebiyet vermektir çoğu zaman. Üstat Nazım Hikmet ne güzel söylemiş şiirlerinde vatanın her karış toprağı memleketimizdir diyerek...

Bu Memleket Bizim
Dört nala gelip uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısırak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim
Bilekler kan içinde
Dişler kenetli
Ayaklar çıplak
Ve ipek bir halıya benzeyen toprak
Bu cehennem, bu cennet bizim
Kapansın el kapıları
Bir daha açılmasın
Yok edin insanın insana kulluğunu
Bu davet bizim
Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine
Bu hasret bizim
Nazım Hikmet

İnsanın değişik yerleri insanları görerek yaşaması her daim insan huzur ve haz vermiştir. Hep bildiği

pencereden bakmak sıkıntı verirken, değişik pencerelerden bakarak tüm zenginliği hayatı seyir etmek artısı eksisi ile yaşamak gezmek insanın kendini yeni insanları tanımaya olanak verir. Aynı sınırlar içinde yaşamak ne kadar yaşamak sayılır o da ayrı bir tartışma konusu olacaktır. Yeter ki sevgiliden yâden ayrı olarak gurbet ilde yaşanılmasın, yoksa vatanın her ili kendi toprağımız kendi ilimizdir, vesselam.

Mehmet Alu